

ભજ ગોવિન્દં ભજ ગોવિન્દં
ગોવિન્દં ભજ મૂઢમતે ।
સંપ્રાપ્તે સન્નિહિતે કાલે
નહિ નહિ રક્ષતિ ડુકિન્કરણે ॥ ૧ ॥
મૂઢ જહીહિ ધનાગમતૃષ્ણાં
કુરુ સદ્બુદ્ધિમ મનસિ વિતૃષ્ણામ ।
ચલ્લભસે નિજ કર્મોપાત્તં
વિત્તં તેન વિનોદય ચિત્તમ ॥ ૨ ॥
નારી સ્તનભર નાભીદેશં
દૃષ્ટ્વા મા ગા મોહાવેશમ ।
એતન્માંસ વસાદિ વિકારં
મનસિ વિચિન્તયા વારં વારમ ॥ ૩ ॥
નળિની દળગત જલમતિ તરણં
તદ્વજ્જીવિત મતિશય ચપલમ ।
વિદ્ધિ વ્યાધ્યભિમાન ગ્રસ્તં
લોકં શોકહતં ચ સમસ્તમ ॥ ૪ ॥
યાવદ-વિત્તોપાર્જન સક્તઃ
તાવન-નિજપરિવારો રક્તઃ ।
પશ્ચાજ્જીવતિ જર્જર દેહે

वार्ता कोपि न पृच्छति गेहे ॥ ५ ॥

यावत-पवनो निवसति देहे

तावत-पृच्छति कुशलं गेहे ।

गतवति वायौ देहापाये

भार्या बिभ्यति तस्मिन् काये ॥ ६ ॥

बाल स्तावत क्रीडासक्तः

तरुण स्तावत तरुणीसक्तः ।

वृद्ध स्तावत-यिन्तामञ्जः

परमे ब्रह्मणि कोपि न लज्जः ॥ ७ ॥

का ते कान्ता कस्ते पुत्रः

संसारोद्यमतीव विचित्रः ।

कस्य त्वं वा कुत आयातः

तत्त्वं यिन्तय तद्विह भ्रातः ॥ ८ ॥

सत्सङ्गात्वे निस्सङ्गात्वं

निस्सङ्गात्वे निर्मोहत्वम ।

निर्मोहत्वे निश्चलतत्त्वं

निश्चलतत्त्वे श्रुवन्मुक्तिः ॥ ९ ॥

वयसि गते कः कामविकारः

शुष्के नीरे कः कासारः ।

क्षीणे वित्ते कः परिवारः
ग्न्याते तत्त्वे कः संसारः ॥ १० ॥
मा कुरु धनजन यौवन गर्व
हरति निमेषात्-कालः सर्वम ।
मायामयमिदम-अपिलं हित्वा
ब्रह्मपदं त्वं प्रविश विदित्वा ॥ ११ ॥
दिन यामिन्यौ सायं प्रातः
शिशिर वसन्तौ पुनरायातः ।
कालः क्रीडति गच्छत्यायुः
तदपि न मुन्यत्याशावायुः ॥ १२ ॥
द्वादश मंजरिकाभिर शेषः
कथितो वैया करणस्यैषः ।
उपदेशो भूद-विद्या निपुणैः
श्रीमच्छंकर भगवच्छरणैः ॥ १३ ॥
का ते कान्ता धन गत यिन्ता
वातुल किं तव नास्ति नियन्ता ।
त्रिजगति सञ्जन सन्गतिरेका
भवति भवार्णव तरणे नौका ॥ १४ ॥
जटिलो मुण्डी लुञ्जित केशः

કાષાયાન્બર બહુકૃત વેષઃ ।
પશ્યન્નપિ ચ ન પશ્યતિ મૂઢઃ
ઉદર નિમિત્તં બહુકૃત વેષઃ ॥ ૧૫ ॥
અન્ગાં ગલિતં પલિતં મુણ્ડં
દશન વિહીનં જાતં તુણ્ડમ ।
વૃદ્ધો યાતિ ગૃહીત્વા દણ્ડં
તદપિ ન મુન્યત્યાશા પિણ્ડમ ॥ ૧૬ ॥
અગ્રે વક્ત્રિઃ પૃષ્ઠે ભાનુઃ
રાત્રૌ ચુબુક સમર્પિત જાનુઃ ।
કરતલ ભિક્ષસ-તરુતલ વાસઃ
તદપિ ન મુન્યત્યાશા પાશઃ ॥ ૧૭ ॥
કુરુતે ગન્ગા સાગર ગમનં
વ્રત પરિપાલનમ-અથવા દાનમ ।
ગ્ન્યાન વિહીનઃ સર્વમતેન
ભજતિ ન મુક્તિં જન્મ શતેન ॥ ૧૮ ॥
સુરમન્દિર તરુ મૂલ નિવાસઃ
શય્યા ભૂતલમ-અજિનં વાસઃ ।
સર્વ પરિગ્રહ ભોગત્યાગઃ
કસ્ય સુખં ન કરોતિ વિરાગઃ ॥ ૧૯ ॥

યોગરતો વા ભોગરતો વા
સન્ગરતો વા સન્ગવિહીનઃ ।
યસ્ય બ્રહ્મણિ રમતે ચિત્તં
નન્દતિ નન્દતિ નન્દત્યેવ ॥ ૨૦ ॥

ભગવદ્ગીતા કિન્ચિદધીતા
ગન્ગા જલલવ ક્ષણિકા પીતા ।
સકૃદપિ યેન મુરારી સમર્થા
ક્રિયતે તસ્ય યમેન ન ચર્થા ॥ ૨૧ ॥

પુનરપિ જનનં પુનરપિ મરણં
પુનરપિ જનની જઠરે શયનમ ।
ઇહ સંસારે બહુ દુસ્તારે
કૃપયાપારે પાહિ મુરારે ॥ ૨૨ ॥

રથ્યા ચર્પટ વિરચિત કન્થઃ
પુણ્યાપુણ્ય વિવર્જિત પન્થઃ ।
યોગી યોગ નિયોજિત ચિત્તઃ
રમતે બાલોન્મત્તવદેવ ॥ ૨૩ ॥

કસ્ત્વં કોહં કુત આયાતઃ
કા મે જનની કો મે તાતઃ ।
ઇતિ પરિભાવય નિજ સંસારં

सर्वं त्यक्त्वा स्वप्न विचारम ॥ २४ ॥

त्वयि मयि सर्वत्रैको विष्णुः

व्यर्थं कुप्यसि मय्यसहिष्णुः ।

भव समयित्तः सर्वत्र त्वं

वान्छस्ययिराद-यदि विष्णुत्वम ॥ २५ ॥

शत्रौ मित्रे पुत्रे बंधौ

मा कुरु यत्नं विग्रह सन्धौ ।

सर्वस्मिन्नपि पश्यात्मानं

सर्वत्रोत-सृज मेदाञ्ज्यानम ॥ २६ ॥

कामं क्रोधं लोभं मोहं

त्यक्त्वात्मानं पश्यति सोहम ।

आत्मञ्ज्यान विहीना मूढाः

ते पश्यन्ते नरक निगूढाः ॥ २७ ॥

गेयं गीता नाम सहस्रं

ध्येयं श्रीपति रूपम-अजस्रम ।

नेयं सज्जन सन्गे यित्तं

देयं दीनजनाय य वित्तम ॥ २८ ॥

सुप्ततः क्रियते रामाभोगः

पश्चाद्भ्रन्त शरीरे रोगः ।

यद्यपि लोके मरणं शरणं
तदपि न मुन्यति पापायरणम् ॥ २९ ॥
अर्थमनर्थं भावय नित्यं
नास्ति ततः सुख लेशः सत्यम् ।
पुत्रादपि धनभाजां भीतिः
सर्वत्रैषा विहिता रीतिः ॥ ३० ॥
प्राणायामं प्रत्याहारं
नित्यानित्य विवेक विचारम् ।
जाप्यसमेत समाधि विधानं
कुर्व वधानं महद-अवधानम् ॥ ३१ ॥
गुरु यरणाभुज निर्भरभक्तः
संसाराद-अयिराद-भव मुक्तः ।
सेन्दिय मानस नियमादेवं
द्रक्ष्यसि निज हृदयस्थं देवम् ॥ ३२ ॥
मूढः कश्चिन् वैयाकरणो
दुकृष्णरणाध्ययन धुरीणः ।
श्रीमच्छंकर भगवय्यिष्यैः
बोधित आसीच्छोदित करणैः ॥ ३३ ॥